ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 30.05.2002 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

269

OZNÁMENIE
Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 26. februára 2001 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Zväzovou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku.

Národná rada Slovenskej republiky so zmluvou vyslovila súhlas svojím uznesením z 22. mája 2001 č. 1416 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 3. júla 2001.

V súlade s článkom 29 ods. 2 zmluva nadobudla platnosť výmenou ratifikačných listín, t. j. 15. októbra 2001.

Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy sa skončila platnosť Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku podpísaná v Prahe 2. novembra 1981 vo vzájomných vzťahoch medzi Slovenskou republikou a Zväzovou republikou Juhosláviou (vyhláška ministra zahraničných vecí č. 99/1983 Zb.).

ZMLUVA

medzi Slovenskou republikou a Zväzovou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku

Slovenská republika a Zväzová republika Juhoslávia,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo majetku vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej sumy miezd alebo platov platených podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä
– v Slovenskej republike

1. daň z príjmov fyzických osôb,
2. daň z príjmov právnických osôb,
3. daň z nehnuteľností,

(ďalej len „slovenská daň“),

– v Juhoslávii

1. daň zo zisku,
2. daň z príjmov,
3. dane z majetku,

(ďalej len „juhoslovanská daň“).

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy

1. výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovensko alebo Juhosláviu,
2. výraz „Juhoslávia“ označuje Zväzovú republiku Juhosláviu a použitý v zemepisnom význame označuje územie Juhoslávie, jej vnútorné moria a pás výsostných morí, vzdušný priestor nad nimi, ako aj morské dno a podložie časti otvoreného mora mimo vonkajších hraníc výsostných morí, v ktorých Juhoslávia v súlade so svojimi právnymi predpismi a s medzinárodným právom vykonáva svoje zvrchované práva na účel prieskumu a využívania ich prírodných zdrojov,
3. výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom význame označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje zvrchované práva a súdnu právomoc v súlade s pravidlami medzinárodného práva a na ktorom platia jej zákony týkajúce sa daní,
4. výraz „štátny príslušník“ označuje

   – v prípade Slovenska každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo Slovenska, a každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa práva platného na Slovensku,

   – v prípade Juhoslávie každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo Juhoslávie,
5. výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,
6. výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,
7. výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,
8. výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, člnom, lietadlom, železničným alebo cestným vozidlom, prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, ak taká loď, čln, lietadlo, železničné alebo cestné vozidlo sa neprevádzkujú len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,
9. výraz „príslušný úrad“ označuje

   – v prípade Slovenska ministerstvo financií alebo ním splnomocnený orgán,

   – v prípade Juhoslávie zväzové ministerstvo financií alebo ním splnomocnený orgán.

(2) Každý výraz, ktorý nie je v zmluve definovaný inak, bude mať v ktoromkoľvek čase pri aplikácii tejto zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý má podľa v tom čase platných právnych predpisov tohto štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva; každý význam podľa platných daňových predpisov tohto štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má výraz podľa iných právnych predpisov tohto štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov tohto štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, miesta registrácie, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria.

Tento výraz však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto štáte alebo z majetku umiestneného v tomto štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, jej postavenie sa určí takto:

1. predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),
2. ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,
3. ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,
4. ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak osoba iná než fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

(2) Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

1. miesto vedenia,
2. pobočku,
3. kanceláriu,
4. továreň,
5. dielňu a
6. baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo akékoľvek iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje.

(3) Stavenisko alebo stavba, alebo inštalačný projekt sa považujú za stálu prevádzkareň iba vtedy, ak trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

1. zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,
2. zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,
3. zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,
4. trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
5. trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely reklamy, poskytovania informácií, vedeckého výskumu alebo podobných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

6. trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v bodoch 1 až 5, ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 6 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle využíva právomoc uzatvárať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovenia tohto odseku.

(6) Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte iba preto, že v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

(7) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva a lesníctva) umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva podľa ustanovení občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívať nehnuteľný majetok a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenie odseku 1 sa použije na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo z každého iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7
Zisky podniku

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, možno zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by mohla docieliť, ak by ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých

alebo obdobných podmienok a ak by bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri určovaní ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré sa majú zdaniť takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov uvedených osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Medzinárodná doprava

(1) Zisky z prevádzkovania lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Ak je miesto skutočného vedenia podniku lodnej dopravy na palube lode alebo člna, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo člna, alebo ak nejestvuje takýto domovský prístav, v zmluvnom štáte, ktorého je prevádzkovateľ lode alebo člna rezidentom.

(3) Ustanovenie odseku 1 platí aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Prepojené podniky

Ak

1. podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
2. tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu a aj podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, možno akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a potom zdaniť.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Tieto dividendy možno však zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak však príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne

1. 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť [iná ako osobná obchodná spoločnosť (partnership)], ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,
2. 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.

Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

(3) Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje príjmy z akcií alebo z iných práv podieľať sa na zisku s výnimkou pohľadávok, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo ak vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou okrem prípadov, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého štátu alebo ak sa účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo na stálu základňu, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, a ani nemôže zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky, majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Tieto úroky možno však zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak však príjemca je skutočným vlastníkom úrokov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.

(3) Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom k nehnuteľnosti a či majú, alebo nemajú

právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v tomto druhom štáte vykonáva nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

(5) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či už je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sa platia úroky a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takých úrokov bude považovať štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

(6) Ak suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zo zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky, majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky však možno zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie týchto obmedzení.

(3) Výraz „licenčné poplatky“, použitý v tomto článku, označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov alebo filmov, alebo pások použitých na rozhlasové alebo televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, alebo za použitie, alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, z ktorého sa licenčné poplatky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či už je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, ktoré idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.

(6) Ak suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s treťou osobou, sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku iba na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v tomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zo zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku podľa článku 6 a umiestneného v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(3) Zisky zo scudzenia lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel, prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí, člnov, lietadiel, železničných alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

(4) Zisky zo scudzenia majetku iného, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu iba v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Nezávislé povolania

(1) Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z nezávislých činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte okrem prípadov, keď takýto príjem možno takisto zdaniť v druhom zmluvnom štáte za týchto okolností:

1. ak má v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni, alebo
2. ak jeho pobyt v druhom zmluvnom štáte trvá počas obdobia alebo období, ktoré presahujú v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období; v tom prípade možno príjmy zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom plynú z činnosti vykonávanej v druhom štáte.

(2) Výraz „nezávislé činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19, 20 a 21 zdaneniu iba v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno takéto odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdania iba v skôr uvedenom štáte, ak

1. príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, a
2. odmeny vypláca zamestnávateľ alebo vyplácajú sa v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
3. odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku možno odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, člna, lietadla, železničného alebo cestného vozidla, prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18

Dôchodky

Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi jedného zmluvného štátu sa s výnimkou ustanovení článku 19 ods. 2 zdania iba v tomto štáte.

Článok 19

Štátna služba

(1)

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Takéto platy, mzdy a iné podobné odmeny však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a ak fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu,

   – je štátnym príslušníkom tohto štátu alebo

   – sa nestala rezidentom tohto štátu iba z dôvodu poskytovania týchto služieb.

(2)

1. Akékoľvek dôchodky vyplácané buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadil jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.
2. Takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom tohto štátu.

(3) Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Študenti

Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo ktorý bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu, a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú podliehať zdaneniu v tomto štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21

Profesori a učitelia

(1) Fyzická osoba, ktorá navštívi jeden zmluvný štát na účel výučby alebo vykonávania výskumu na univerzite, vysokej škole, škole alebo na inej uznávanej vzdelávacej inštitúcii v tomto štáte a ktorá je, alebo bola bezprostredne pred takou návštevou rezidentom druhého zmluvného štátu, bude oslobodená v skôr uvedenom štáte od zdanenia odmeny za takúto výučbu alebo výskum počas obdobia nepresahujúceho dva roky od dátumu jej prvej návštevy uskutočnenej na tento účel za predpokladu, že túto odmenu poberá zo zdrojov mimo tohto štátu.

(2) Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nepoužije na príjmy z výskumu, ak sa tento výskum nevykonáva vo verejnom záujme, ale predovšetkým na súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 22

Iné príjmy

(1) Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy iné ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca týchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sa skutočne spája s takouto stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 23

Majetok

(1) Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na účel vykonávania nezávislého povolania, možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(3) Lode, člny, lietadlá, železničné a cestné vozidlá, ktoré sa používajú v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takýchto lodí, člnov, lietadiel, železničných a cestných vozidiel podliehajú zdaneniu iba v zmluvnom štáte, v ktorom je miesto skutočného vedenia podniku.

(4) Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte.

Článok 24

Vylúčenie dvojitého zdanenia

(1) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktorý sa môže v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený štát povolí

1. znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tomto druhom štáte,
2. znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v tomto druhom štáte.

Suma, o ktorú sa daň zníži, však v žiadnom prípade nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá, podľa toho, o aký prípad ide, na príjmy alebo majetok, ktoré možno zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Ak v súlade s ktorýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá, alebo majetok, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu, sú oslobodené od dane v tomto štáte, tento štát napriek tomu pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy alebo majetok tohto rezidenta môže vziať do úvahy oslobodené príjmy alebo majetok.

Článok 25
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie sa uplatní takisto vo vzťahu k právnickým osobám, ktoré majú také postavenie v súlade s platným juhoslovanským právom.

(2) Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, že rezidentom druhého zmluvného štátu prizná osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(3) Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 6 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takého podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby sa dohodli s rezidentom skôr uvedeného štátu.

(4) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo, vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať v skôr uvedenom štáte žiadnemu zdaneniu ani s ním spojeným povinnostiam, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

(5) Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú na dane uvedené v článku 2.

Článok 26
Riešenie prípadov dohodou

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom. Prípad sa musí predložiť do troch rokov od prvého oznámenia opatrenia smerujúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť po vzájomnej dohode s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.

(3) Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo uplatňovaní tejto zmluvy. Môžu vzájomne konzultovať, aby sa zamedzilo dvojitému zdaneniu v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.

(4) Príslušné úrady zmluvných štátov môžu priamo vzájomne komunikovať, aby sa dosiahla dohoda podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 27

Výmena informácií

(1) Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a oznámia sa len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na tieto účely. Takéto informácie možno oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

1. vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
2. poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
3. poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo, alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 28

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré majú členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

(1) Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny sa vymenia čo najskôr.

(2) Zmluva nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať, ak ide o dane z príjmov a z majetku, za každý daňový rok začínajúci sa prvého januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom zmluva nadobudne platnosť.

(3) Dňom nadobudnutia platnosti tejto zmluvy stráca platnosť vo vzájomných vzťahoch medzi Slovenskou republikou a Zväzovou republikou Juhosláviou Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku podpísaná v Prahe 2. novembra 1981.

Článok 30

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, pokiaľ ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane uplatňovať na

poberané príjmy a majetok vo vlastníctve počas daňového roka začínajúceho sa prvého januára alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 26. februára 2001 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom, srbskom a anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu textu bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Eduard Kukan v. r.

Za Zväzovú republiku Juhosláviu:

Goran Svilanovič v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.